

Neomejeno

zaupanje

vživajo in zaslužijo

MAGGIJEVE kocke

(gotova goveja juha)

a 5 vinarjev,

kér so z največjo skrbnostjo

narejene. V kakovosti so

najboljše!

Pazi naj se na ime MAGGI in na

varstveno znamko križovo zvedo.

Politični pregled.

Pametna beseda. Češko-katoliški list „Nasinec“ (Olomouc) piše v polemiki zoper protiaustrijske Srbov prijazne češko-radikalne liste: — Ali more res kdo trditi da bi postali češki vojaki v resnem slučaju ilojalni? Kdor to trdi, hoče češkim polkom lovoriko zmage odvzeti, ki jim pri zmagi avstrijske armade pripada. A tako bi tudi češkemu narodu že naprej vse dobičke vzeli, ki bi jih moral iz zmage sprejeti. Obsojamo torej v interesu češke stvari vse nepremišljene izgrede. Kdor češkega vojaka in vso češko stvar kompromitira, ta izdaja svojo lastno krivico! — Pametna beseda in kakor za slovenske časopise napisana! Prvaški voditelji kompromitirajo s svojo srbofilsko gonjo vso slovensko ljudstvo in zakrivijo s tem izdajstvo na lastni krvi. Samo da na Slovenskem ni nikdo tako pošten, da bi to priznal in javno povedal!

Papež je izdal v svojem listu oistro obsodbo proti klerikalnim časnikom, ki pišejo zoper Avstrijo. Prav radovedni smo, če se bodo slovenski klerikalni listi papeževi zapovedi uklonili...

Žrtev vojne. Na bojnem parniku „Aspern“ avstro-ogrski mornarice se je po nesreči sprožil strel. Krogla je zadela mornarskega kadeta Teodorja Seralitschka in ga je tako hudo ranila, da je mladi oficir čez par dni umrl. Vojaška oblast je vpleljala strogo preiskavo.

Srbskih špijonev zdaj po južnem Ogrskem kar mrgoli. Pod orožniško nadzorstvo se je n. pr. v Ujmdavi postavilo 38 srbskih delavcev, ki se jih smatra za vohune. V Panesovi so aretirali in sodniji oddali srbskega duhovnika Obrava Davidoviča, ki je izvršil zločin veleizdaje in žaljenja Veličanstva. Lep duhovnik!

V Pragi je seveda vse mogoče, prav vse, kakor v Ljubljani. Te dni so prizorili nemški študenti pred spomenikom nepozabnega feldmaršala Radetzkega patriotično demonstracijo. Zapeli so cesarsko pesen in klicali „živio Avstrija.“ Poleg tega so položili vence ob spomenik. To je gotovo lepo in zlasti v teh resnih časih lepo. Ali glej, — nakrat je prišla praška policija in

je patriotične študente razgnala ter jim prepovedala, cesarsko pesen peti in „živio Avstrija“ klicati (!!!). Poleg tega se je nabralo na tisoče broječe znane češke druhali, ki je takoj pričela s protiaustrijskimi klici izzivati ter študente napadati. V češki prestolici, v „zlati Práhi“ se torej ne sme več avstrijskega prepričanja pokazati. Res žalostno, — pa bodo že boljše razmere prišle, to je gotovo!

Prvaški listi prepovedani. Poroča se nam, da je vojaška oblast z ozirom na protiaustrijsko in srbofilsko pisavo aktivnim vojakom čitanje raznih slovensko-narodnih listov prepovedala. Ni čuda, saj so ti listi hujše proti Avstriji pisali, nego srbski ali ruski listi sami!

Lepi „katoličani“ so slovenski klerikalci, to se že mora reči. Vboguemu ljudstvu vedno trobijo, da se pri vsaki klerikalni politični hujskariji grè za „sveto katoliško vero.“ Zadnjič pa je ljubljanski „Slovenec“, torej glavno glasilo slovenskih klerikalcev, naravnost izjavil, da mu je srbsko (pravoslavno in protikatoliško) ljudstvo mnogo ljubše, nego katoliški Albanci. Kadar se grè torej za gonjo proti avstrijski domovini, takrat vržejo naši klerikalci vse svoje katoličanstvo črez krov. Združijo se v takem slučaju, kakor je neki slovenski fajmošter na Koroškem rekel, tudi „s hudičem“...

Prepevanje raznih „vseslovenskih“ pesni, zlasti pa srbske narodne himne, je vlada baje prepovedala. Te pesni imajo ravno v sedanjem resnem položaju naravnost veleizdajniški značaj. Zato ni čuda, da se pričinja avstrijska oblast proti takemu izzivanju braniti.

V bosanskem saboru napravili so srbski poslanci velikanske škandale. Prišlo je celo do pretepov. Vkljub temu so se vladini predlogi sprejeli. Srbska obstrukcija pa bo imela bržkone posledico, da se bosanski deželni zbor razpusti.

Turki se vračajo. Ko je pred 4 leti Avstrija anektirala Bozno in Hercegovino, se je mnogo turškega prebivalstva čez mejo v turške vijelete izselilo. Zdaj so prosili avstro-ogrsko vlado, da se jim zopet vrnitev v staro svojo domovino dovoli. Oblast jim tega ni odrekla. Mnogo sto turških družin je zdaj zopet nazaj v Bozno in Hercegovino dospelo. Skupno se pričakuje, da se bode vrnilo najmanj 3000 oseb.

Dolga imamo v naši državi hvala Bogu dovolj. Koncem leta 1911 znašal je skupni državni dolg 12 206 milijonov kron; ta velikanska svota potrebuje letnega obrestovanja 481½ milijonov kron. Bo že, sakrabort!

Patriarh Joachim †. Iz Carigrada se poroča, da je umrl ekumenični patriarh Joachim. Ta visoki duhovnik je bil tudi izvrstni državnik. Ptopad Turčije je pred par leti prorokoval. Bil je iskreni prijatelj Avstrije. Njegova smrt je v političnem oziru velikega pomena.

Naše manifestacijsko zborovanje.

Ptuž, 1. decembra 1912.

O našem shodu, ki se je vršil preteklo nedeljo dopoldne ob pol 10. uri v veliki dvorani „Vereinshaus“ v Ptuj, mora vsakdo reči, da se ni samo lepo obnesel, marveč da je bil veličanska in krasna manifestacija avstrijske misli. Bilo je to eno najlepših zborovanj,

kar jih je naša stranka kedaj priredila. In bilo je obenem izraz ljudske volje vsega štaterskega prebivalstva, ki si ne bode dalo nikdar iztrgati iz srca zveste ljubezni do cesarja in domovine. Ljudski glas Božji glas, — srbofilski in rusofilski voditelji slovenskega ljudstva naj bi razumeli, da ima tudi njih hinavska hujskarija gotove meje in da jim ljudstvo samo nikdar ne bode sledilo na protiaustrijski poti...

V naslednem podamo kratko poročilo o tem velevažnem zborovanju, na katerem se je zbralo več kot 500 oseb. Vsa dvorana in galerije so bile natlačene polne. Med zborovalci smo opazili izredno veliko število občinskih predstojnikov iz celega okraja. Pa tudi zastopniki drugih okrajev ni manjkalo; iz najoddaljenejših okrajev so se somišljeniki pripeljali; vsem je žarelo domovinsko navdušenje iz obraza...

Govor okr. načelnika Orniga.

G. Leopold Slawitsch otvoril je zborovanje s toplimi besedami v obeh jezikih in podal besedo g. okrajnemu načelniku, deželnemu poslancu in županu Jos. Ornigu. V izbornih besedah je le-ta v nemškem jeziku razložil veliko resnost položaja, v katerem zamore vsak trenutek sovražnik zapričiti krvavo vojno zoper našo domovino. Ravno v teh resnih urah pa se bodo pravi prijatelji poznali. Mi bomo vedno in v vsakem slučaju ohranili zvestobo našemu cesarju in naši prekrasni Avstriji (v harno odobravanje). Govornik je ob sklepu svojega kratkega a jedrnatega govora zaklical Nj. Veličanstvu cesarju trikratni „hoch“ katerega so navdušeni navzoči viharno ponovili.

Govor urednika Linhart.

Besedo je dobil nato h glavnemu poročniku naš urednik g. Karl Linhart. V več kot enournem govoru razvil je približno sledeče temeljne misli:

Vsakihi sto let se zgodi velika vojna; tako pravi neka stara govornica. In sedanjí resni položaj to govorico skoraj opravičuje. Zato je treba ljudstvu resnico povedati, kajti slov. časopisje prinaša le hvalospeve za Srbe, resnice pa ne objavi. Naš patriotizem, katerega hočejo politični nasprotniki smešiti, ni nobeno klečeparstvo. Ali Avstrija je živa potreba za vso Evropo. Nezmislno in otročje je očitjanje „Sloge“ in enakno vrednih lističev, češ da se mi za Turke potegujemo. Mi se prav nič ne potegujemo za Turke, pa tudi ne za poldivje balkanske narode; mi se potegujemo zgolj za avstrijsko stališče. Govornik je označil potem v kratkih besedah balkanske narode. Zveza teh balkanskih držav je plod zahrbtnosti in vedno protiaustrijske ruske politike. V ruskem interesu leži, da se uresniči mogočna Bolgarija in velika Srbija, ki je itak le nekaka filijalka Rusije. Kar se vojne same tiče, so balkanski narodi in zlasti Bolgari pokazali v resnici krasno hrabrost. Vendar pa je Bolgarija danes popolnoma opešana in turška armada se ji uspešno opira pri Tšaldši. Za trgovinsko mesto Saloniki se balkanske države same med seboj prepirajo, turški trdnjavi Adrianopol in Skutari pa sta še nepremagani. Zdaj se vršijo mirovna pogajanja in pričakovati je, da se uresniči kmalu premirje (se je medtem že zgodilo! op. ur.) Ali zdaj postajajo važne tudi že naprej pričakovane posledice balkanske vojne. Glede Bolgarije nima naša monarhija nobenega vzroka, braniti ji iz zmag

Naše otroke

v zdrave, srečne ljudi
vzgojiti

je naša najlepša življenska naloga; ali otroci so mnogokrat slabotni, revni na krvi in si pridobijo vsled nepazljivosti, prepiha, prehlajenja razne bolečine in trpljenja. Naj se ne zanemarija otroke, ako so nahodni hripavi, zaslinjeni, ako tožijo o bolečini v vratu, bodanju v strani, bolečinah v prsih; skuša naj se raje tudi najmanjše bolezni odpraviti, predno postane iz njih kaj hudega.

Opozarjali bi tukaj na izkušeno, dobro domače sredstvo, kakor je to že mnogo let znani Fellerjev fluid z zn. „Elsafluid.“ Tudi neverni Tomaž napravi poizkus, ako čuje tako prepričevalne besede, kakor jih čitamo v nekem pismu baronice Geramb v kopelji Buziás pri Temesváru. To se glasi: „Že dolgo sem hotela pisati in v časopisih naj bi bilo objavljeno, kako izvrstno vpliva Fellerjev Elsafluid. Imela sem toliko trpljenja, giht in slabost oči, utrujenost in glavobol, slabost in bolečine v hrbtu, in odkar rabim Fellerjev Elsafluid, sem popolnoma zdrava.“ Mislimo, da bi bili tudi naši čitatelji po enem poizkusu hvaležni. Ceno je sredstvo

končno tudi; saj košta poizkusni tucat samo 5 kron franko.

Ena mnogih, važnih nalog matere je, na to paziti, da je odvajanje pri otrocih redno. Najhujše posledice nastopijo lahko pri zamašenju. Ali le ne drastičnih sredstev! Kot mlo, odvajalno in obenem prebavo urejevalno sredstvo, ki vedno vpliva, smo preiskusili Fellerjeve Rhabarber-pillule z. zn. „Elsapillen.“ 6 škatlic franko 4 krone. Oba preparata se dobi pristna pri E. V. Feller v Stubici, Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko).

— — — g.

ledeče razširjenje svojega ozemlja. Le interese Dunajske kot naše vedno zveste zaveznice se ne sme pokopati. Preporna točka za Avstro-Ogrsko leži v Albaniji. Tam mora ostati neodvisna in Srbija je ne sme podarmiti. Kajti s podjarmljeno Albanijo bi nas Srbija popolnoma obkolila in nam vse naše trgovinske zveze, vso našo gospodarsko sedanost in bodočnost na Balkanu uničila. Tega Avstrija sededa ne more in ne sme nikdar dopustiti. Istotako ne sme dopustiti, da bi Srbija dobila vojni pristan v jadranskem morju. Ako bi se n. pr. Durazzo pustilo Srbiji, bi tam ne plavali srbski marveč ruski vojni garniki; Avstriji bi bila pot iz rokava podobne Adrije v svetovno morje zaprta; bila bi v pravi past. Podjarmljenje Albanije in dovolitev srbskega pristana v Adriji sta torej dve zahtevi, ki jih Avstro-Ogrska z ozirom na vso svojo bodočnost kot velelast nikdar ne sme trpeti. Vsled tega se je pričela v Srbiji zdaj grozovita gonja proti naši monarhiji. Samoumevno je, da Srbija, ta balkanska žaba, gotovo ne bi upala tako predrzno nastopati, ako bi jo kdo ne podpiraval. Danes se v čisto dobro, da jo podpiruje Rusija, ki ob avstrijsko-ogrskih mejah tudi že mobilizira (odobranje). Ali na naši strani stoji trozveza in zlasti zvesta Nemčija, ki se postavi vedno v času nevarnosti rama ob nami k naši monarhiji (živahno odobranje). Na vsak način smo mi za mir. Ali tegase ne sme dopustiti, da bi Srbija teptala avstrijsko zastavo v blato, da bi se žrtvovalo gospodarsko bodočnost in politični vpliv monarhije splošni miroljubnosti (živahno odobranje). Govornik je omenil potem v ostrih besedah počenjanje serbofilskih in rusofilskih hujskačev po Slovenskem. V nobeni državi na celem svetu ne bi bilo mogoče, da bi se trpelo enega Kloufača, katerega bi razburjeni ljudje drugod že na prvo svetliko obesili. Še žalostnejše pa je, da zavzema srbsko stališče tudi voditelj slovenskih klerikalcev dr. Šušteršič, ki bi moral biti kot deželni glavar zaupnik krone (viharne "fej"-klici na Šušteršiča). Ni čuda da so manjši agitatorji potem še predrznejši: Tako se upa v Ptuj nadoletna hčerka slovenskega meščana na šolsko tablo svoja srbofilska čustva napisati (viharne klicanje "pfui Mohorič!"). Iz drugih krajev se poroča, da kateheti v šoli za Srbe agitirajo, da učni politični duhovnik raz prižnice: Ako bode pod orožje poklicani, ne smete na Srbe streljati (gromoviti "pfui"-klici). Politični popi in ljudje, ki živijo od c. k. avstrijskega denarja, povzročajo danes to srbofilsko veleizdajalsko gonjo. Ali slovensko ljudstvo se ne vda njih gonji; to ljudstvo samo ostane zvesto domovini in cesarju. To resnico boče današnje zborovanje dokumentirati. Govornik je predlagal potem v imenu strankinega vodstva sledečo

rezolucijo:

"Danes dné 1. decembra 1912 v Ptuj zborujoče, od "Štajerčeve" stranke vpriporjeno in od več kot 500 oseb obiskano manifestacijsko zborovanje, s katerega sklepi so se tudi zastopniki skoraj vseh spodnještajerskih mest in trgov ter kmetskih občin solidarne izjavili, zahvaljuje se merodajnim voditeljem naše države za vzdržanje miru, ki leži v interesu vseh narodov. Ali shod ne more težke skrbi zamolčati, da bodejo balkanske zmešnjave vsled nenasitnosti in roparskega poželenja gotovih elementov na Balkanu gospodarsko bodočnost in politično veljavo Avstrije v resno nevarnost spravile. Shod smatra mir kot najdragocenejši zaklad, — ali mir, katerega pritlikavi sosedji ne smejo kot strahopetnost tolmačiti, — mir, ki bode naši ponosni monarhiji njene pravice nedotaknjene pustil. Na tem stališču zagotovi to zborovanje svojo nesprenmenljivo zvestobo in ljubezen do cesarja in domovine, katero hočemo v miru kakor tudi v

vojni držati. Shod pa obsoja najostreje brezvestno srbo- in rusofilsko hujskarijo, ki meji na veleizdajo in ki jo razširjajo panslavistični agenti med širokimi sloji slovenskega ljudstva. Shod protestira proti tej hujskariji in izjavlja ter naglašja, da stoji slovensko ljudstvo zvesto pri cesarju in domovini. Shod izraža voditelju slov. ljudske stranke dru. Šušteršiču in njegovim štajerskim ter koroškim pomagačem vsled njih nepatriotičnega ravnanja svoje zaničevanje. — Naj živi naš cesar in naša domovina, naj živi armada in mornarica!"

Ta rezolucija je bila ob velikanskem navdušenju ednoglasno sprejeta. Le dva šribarja, prvi od odvetnika dr. Horvata in drugi od c. k. notarja Bratkoviča sta hotela kmete zapeljati, da ne bi glasovali. Ali razburjeni kmetje so ju potem sama prisilili, da sta morala roke dvigniti.

Nadalje je sklenil shod tudi ednoglasno in z mogočnimi "živio"-klici, da se odpošlje sledeči

telegram cesarju:

"Njeg. Veličanstvu cesarju in kralju Francu Jožefu I. na Dunaju.

Zborovanje več kot 500 nemških in slovenskih spodnjih Štajercev, s katerimi se strinjajo skoraj vsa mesta in trgi ter kmetske občine, usoja si v teh težkih časih kakor vedno našemu mirovnemu cesarju na stopnicah prestola v globokem spoštovanju svojo nesprenmenljivo ljubezen in zvestobo zasiguriti.

Okrajni načelnik, župan in deželni poslanec Jos. Ornig.

Istotako ednoglasno je bil sprejet

telegram na vlado,

ki se glasi tako-le:

Nj. Ekscelenci min. predsedniku grofu Stürgkhu Dunaj.

Zborovanje več kakor 500 nemških in slovenskih spodnjih Štajercev v Ptuj, s katerega sklepi se tudi zastopniki skoraj vseh mest in trgov ter kmetskih občin na Spodnjem Štajerskem strinjajo, usoja si visoki vladi z ozirom na resni položaj zagotoviti, da obsoja vsa Štajerska državi sovražno hujskarijo posameznih elementov ter da stoji v nesprenmenljivi zvestobi združena za cesarjem in domovini.

Okrajni načelnik, deželni poslanec in župan Jos. Ornig."

Po sprejetju vseh teh rezolucij in telegramov je govornik G. Linhart še v kratkih besedah ponovil naše stališče: mi smo za mir, kajti znane so nam grozovite posledice vojen. Ali mir mora biti trajen in časten. Naj se naše ljudstvo ne pusti razburjati od nikogar. Pa naj pride taka ali druga odločitev, naj pride mir ali vojna, — mi ostanejo cesarju in domovini zvesti (živahno, viharne odobranje).

Ob koncu shoda so stoteri zborovalci še z nepopisnim navdušenjem zaklicali trikratno "živio" našemu cesarju. Marsikateremu staremu vojaku so stopile v tem domovinskem navdušenju solze v oko. "Prisegli smo in držali bomo prisego!" tako so klicali naši kmetje. Polagoma se je spraznila dvorana...

* * *

Na zborovanje je došla tudi cela vrsta pozdravnih telegramov, od katerih naj le sledeče omenimo:

1. "Naj bi današnji shod lepo potekel in dokazal, da spodnještajerski kmetje zvesto na naši domovini Avstriji držijo ter da najostreje obsojajo, da tukaj panslavistični hujskači s sovražniki Avstrije na Balkanu skupno stvar delajo. — Pristaši "Štajerca" občine okolica Celja."

2. Zastopstvo mestne občine Slovenska Bistrica pozdravlja Vašo patriotično manifestacijo proti domovini sovražnim demonstracijam. — Župan Albert Stieger.

3. "Pozdravljamo današnjo patriotično manifestacijo in se strinjamo s sprejetimi sklepi. — "Štajerčeva" stranka v Leitersbergu."

4. Najpriskrnejše pozdrave k Vaši manifestaciji! V imenu požarne brambe ter nemškega telovadnega društva v Slovenski Bistrici:

5. "Soglašamo popolnoma in z veseljem z Vašimi Petzolt."

sklepi. Pozdrav! — Župan mesta Slovenji Gradec."

6. "Pozdravljamo današnji izvrstni shod. Prokletstvo vsem trialističnim hujskačem, ki hočejo našo slavo polno Avstrijo uničiti. — Mestna občina Ormož. Župan Kautzhammer."

8. "Strinjamo se z Vašim današnjim shodom, ki naj priča, da drži "Štajerčeva" stranka krepko in zvesto k stvari Avstrije. Prisrčne pozdrave. — Nemci v Ljutomeru."

8. "Prisrčne pozdrave! Živila Avstrija in vsi, ki se je zvesto oklepajo. — "Štajercijanci" ormoškega okraja."

Tako je zboroval in končal naš shod. Na pravil je velikanski vtis na ljudstvo in na vso javnost. Celo največji dunajski listi so prinesli poročila o tem vevlačnem zborovanju.

Storili smo svojo dolžnost, — in kaj pomenijo nasprotniške psokve proti uspehu našega dela? Storili smo svojo dolžnost napram domovini in to hočemo i z naprej storiti!

Dopisi.

Skomarje. Cenjeni gospod urednik pravičnega in resničnega "Štajerca" v Ptuj. Uljudno prosimo, da naj "Štajerc" naš najboljši kmečki časopis na zelenem Štajerskem, naj vzame v svoje bele roke svojo najboljšo in najbolj to oestro krtačo, da bodeš pokrtačil našega milega gosp. župnika J. Kozoderca, ki se tako ošabno obnaša proti nam poštenim kristjanskim kmetom, ki mu moramo ravno tako dajati "berjo" zastoj, kakor drugi, kjer jo po celi fari "fehta." In kaj si še upa naš milostljivi gosp. župnik tudi s prižnici oznanjevat. On vse pové iz prižnice, kateri otroci da najbolj znajo v šoli pri njemu veronauk in k — a — j celo imena pové od tistih otrok. Sededa on hvali samo od tistih klerikalnih zagriženih kmetov otroka, ki v njegov prvaški kozji rog trobijo. V šoli on otroke lasa, ukla in celo svoj ključ jim meče v glavo namesto, da bi ga posvaril. To je res lepo gosp. župnik od Vas! Zdaj smo ga pa že do grla siti in mu bomo pokazali nove "cokle" in "resnate hlače z zelenim sukaum in pot iz Skomra!" Ali ne veš, da je naravnost bogokletstvo, ako se v božjem hramu raz prižnice zaradi žganja in proti "Štajercu" hujska? Ali kaj briga take politične peteline in črni sukni vera. Naš gosp. župnik je pač mislil, da bode s svojim črnim "talarjem" vso faro pokrtil, pa ne gre tako, kjer je fara večja, nego črn "talar." Ta gospod župnik si misli menda tudi, da bode vse kmete v kozji rog pognal s svojo rdečo gajzlo. On gosp. župnik je mož visoke inteligence, ki slihi travo rasti; pa motiš se. Spodobilo bi se gosp. župnik, ako bi se Vi držali svojih cerkvenih reči, pa ne kar se tiče občine! Prihodnjič Vam se še več pove, kako sodeluje tudi premilostna in spoštovana "faš-liva" občinska gospoda, kako bodo sklenili občinski možje zaradi podpore, ki nam je toča vse pridelke uničila. O škodi, ki jo je napravila toča, so imeli zdaj občinski možje sejo, kateri da je vreden podpore, kateri ne. Še Vam natančno naznanimo o pravem času! Li res znate gospod župnik popravljati "črevlje in cokle", kjer ste sami na prižnici oznanili, da Vam le naj prinese kateri popravljat, da bode že naredili sami popravili? Gosp. župnik znajo tudi za sv. očeta papeža Pija X. "pobirat denarje, pa boljše bi bilo, ako bi Vi za domači "zvon" pobirali denarje, pa bi gotovo več dobili kakor 4 krone za sv. očeta. Gradiva je zdaj na Skomru strašno veliko, tako, da ga ne moremo popisati vsega. Prihodnjič še več. Adijo gosp. župnik Janez Kozoderc!

Iz Spodnje Novevsi pri Slov. Bistrici. Dragi "Štajerc", pri nas so žalostne razmere; letos nas je obiskala toča in povoden. Obljubilo se nam je, da dobimo podporo; druge občine so podporo dobile, ali žali Bog mi ne. Naš župan je stopil pred par leti v slovenski klerikalni tabor, zdaj se pa šopiri kakor petelin na gnoju, ter pravi, da je storil veliko za blagor občine. Mi pa ne vemo ničesar, da bi kaj storil za blagor občine. Naši predniki so zidali ceste in moste, kako žalostno izgledajo sedaj ceste in